

Кључне речи: наивна књижевност, постфолклор, постфолклорна епска хроника, традиционална усмена епика, Стојмен Станковић, партизани, Други светски рат.

Апстракт: У овом раду истражује се стваралаштво песника/певача Стојмена Станковића у функцији одређивања одлика које би дефинисале његов статус према наивној литератури и постфолклору. Основни корпус чинило је двадесетак записа које је у часопису *Лесковачки зборник* објавио прота Драгутин М. Ђорђевић, један од најпознатијих записивача и проучавалаца фолклорне грађе јужне Србије. Песништво овог аутора сагледава се у контексту поменутих књижевних појава, њихових особености и граничних елемената. Његова поезија остварена је у жанру постфолклорне епске хронике, са свим битним елементима који одређују овај жанр, док он као стваралац показује на разне начине припадност тзв. наивним песницима. У раду је његово стваралаштво посматрано у оквиру питања ауторства, презентације, преношења, публике, жанра, утицаја некњижевне грађе, релација према постфолклору и ауторској књижевности. Упућено је и на друштвено-историјске околности у којима настаје поезија Стојмена Станковића и које одређују појаву и одлике наивне литературе и постфолклора. У истраживању је примењено више методолошких поступака, при чему основним треба сматрати аналитичко-синтетички и компаративни.